

[Valbak.]

jeg lige har nævnt, om det på et senere tidspunkt måtte ønskes fra nogen side.

Regeringen tænker sig karensdagens antal nedsat. Oplæggets udgangspunkt, ulykkesforsikringsforholdet, tilsiger, at det må være et antal dage under tre, fordi ulykkesforsikringen jo har tre ventedage, og i socialreformkommissionens forslag opereres der faktisk med to ventedage. Gennemførelse af dette, hvis det er det, der er tænkt på, vil betyde et skridt henimod arbejdsløshedsdagpengevilkår, og denne intention kan jeg tilsiige støtte.

Jeg synes, det er forståeligt, om man viger tilbage for med ét slag at fjerne karensdage fuldstændig inden for dette område. De administrative forudsætninger er ikke for nærværende så gunstige som inden for arbejdsløshedsloven af de grunde, jeg nævnedede før.

Lønmodtagerne vil kunne opnå nogle fordele, hvis man, som regeringens redegørelse lægger op til, lader arbejdsgiverne som en del af deres bidrag til ordningen udrede dagpengene i de første sygedage. Hr. Simonsen og andre har allerede talt om nogle af disse fordele; man vil fremme en funktionær-lignende tilstand og derved også fremme en udvikling mod yderligere nedsættelse eller fuldstændigt bortfald af karensdage på et eller andet tidspunkt.

Vil man en sådan udvikling, må det dagetal, arbejdsgiverne overtager, efter vor mening være betragteligt. Heri er jeg enig med hr. Simonsen. For os at se vil et skæringspunkt under 2 ugers dagen derfor næppe indebære de helt store tillokkelser.

Må jeg til slut sige tak for redegørelsen. En gennemførelse af denne skitse vil betyde et nyt skridt på vejen til et net, der er så tætmasket, at kun de uundgåelige få tilfælde falder igennem, et net, der er udspændt sådan, at de, der falder, falder så kort, at de kan samles op i tide. Skitsen omsat til praksis er aktiv socialpolitik for de erhvervsarbejdende, og ikke bare denne gruppe, men alle i vores samfund må have interesse i, at de erhvervsudøvende aldersklasser nyder godt af en ordning, der bidrager effektivt til at holde gruppen ved godt helbred, fysisk, psykisk som socialt. Nu er det jo det, der holder folk på toppen arbejdsmæssigt som trivselsmæssigt.

Kurt Brauer: Ministeren kan glæde sig over et sandt takkekor heroppefra, og jeg vil gerne slutte mig til det, for det er på sin plads at sige ministeren tak for, at denne redegørelse er kommet frem netop nu. Gid det kunne blive en almindelig regel herinde, at hvor det på nogen måde er muligt, gives der i meget god tid inden lovforslags forelæggelse offentligheden lejlighed til ligesom at medvirke ved deres udformning ved den debat, offentligheden fører. Det er simpelt hen glimrende, at vi nu kan have redegørelsen liggende fremme til debat en hel sommer, før vi skal i gang med det egentlige lovgivningsarbejde.

Lange taler er jo meget lidt populære i folketinget for tiden, og jeg vil derfor forsøge at fatte mig i forholdsvis korthed ved at udtage nogle specielle problemer og koncentrere mig om dem.

De problemer, jeg vil tale om, er målsætningen, ventetidsproblematikken og finansieringsproblemerne, og så vil jeg i øvrigt betragte det som en selvfølge, at folketinget ved, at socialistisk folkeparti vil stritte imod de lave satser og det lave loft, som redegørelsen opererer med. Til sin tid vil vi naturligvis stemme imod med arme og ben mod så lave satser.

Om målsætningen: SF's målsætning er en almindelig samfundspension, som jeg har haft lejlighed til at omtale tidligere her fra denne talerstol, hvorved samfundet skal garantere, at ingen samfundsborger sættes socialt tilbage som følge af sygdom, ulykke, invalidering, arbejdsløshed, alderdom osv., og vi vil arbejde for at nå fuld erstatning, altså 100 pct.s dækning for tabt arbejdsfortjeneste, naturligvis med et loft, så længe indtægtsforskellene er så socialt urimelige, som de er i det nuværende samfund.

Det er, hvad vi principielt vil stille imod, og jeg kan ikke afvise, at der af ministerens redegørelse og af den debat, som skal følge den, kan komme til at fremgå et lovforslag, som peger i den rigtige retning; men det forekommer mig imidlertid, at man ikke graver helt dybt nok.

Ventetidsproblemerne giver mig anledning til at efterlyse en kvalificeret undersøgelse af forholdene omkring ventetiden. Dansk Typograf-Forbund, som jeg har den glæde og ære at være medlem af, havde engang en ordning i en periode på et par år,